

Στο Paul Ricard, ο Lewis περιφρόνησε την συνέντευξη που έπρεπε να δώ σει ευθύς μετά την πτώ ση της σημαίας και έφυγε δρομέως.

Στο Silverstone, οι Βρετανοί δεν είδαν τον αγαπημένο τους πρωταθλητή να κερδίζει, αντίθετα κέρδισε ένας Γερμανός σε Ιταλικό μονοθέσιο.

Στο Γερμανικό GP που έφερε το όνομα μιας εταιρείας από το Ντουμπάϊ, οι Merc έκαναν ένα εμφατικό και απρόσμενο 1 – 2 μπροστά στο ομοεθνές κοινό και ενώπιον του μυστακοφόρου αφεντικού. Και ο Lewis πλημμυρισμένος χαρά για την νίκη και την πλήρη ανατροπή της προσωρινής βαθμολογίας το πανηγύρισε δεόντως.

Από το μονοθέσιο μετά την πτώση της καρώ, που με μια φωνή ίδια σχεδόν με του Don Cheadle έδωσε την αγάπη του στην ομάδα, έως την ώρα που πήδηξε πάνω από την κιγκλίδωμα στις αγκαλιές του των ανθρώπων της ομάδας. Με τα ράστα κοτσιδάκια, τα σκουλαρίκια, το διακοσμητικό στο αριστερό ρουθούνι, και τα τατού στην επιδερμίδα του.

Εννοείται ότι είναι κάπως δύσκολο να φανταστούμε κάτι παρόμοιο με τον José Froilán González ή με τον Jack Brabham και δεκάδες άλλους.

Αυτό που είναι αδιανόητο όμως να φανταστούμε, είναι το οπαδιλίκι σε επίπεδο F1. Να πανηγυρίζουν οι Γερμανοί που ένα Ιταλικό αυτοκίνητο με Γερμανό οδηγό βγήκε από την πίστα και εγκατέλειψε. Λες και σκοράρισε η Nationalmanschaft απέναντι στα Λιοντάρια της Union Jack, όπου την εστία της υπερασπιζόταν τερματζής με Γερμανική καταγωγή και στην προσπάθεια να αποσοβήσει το τεμάχιο τραυματίστηκε κιόλας. Και η εξέδρα να πανηγυρίζει.

Κέρδισε λοιπόν ένας Βρετανός πρωταθλητής σε ένα Γερμανικό μονοθέσιο. Και πανηγύριζαν οι Τεντέσκοι υπό την βροχή που τους έδωσε, σε μεγάλο βαθμό, την νίκη. Αν και ακούγεται αφελώς αισιόδοξο, μπορεί να είναι το τέλος του εθνικισμού. Δεν θα είναι όμως, το τέλος της ηλιθιότητας.

Όπως και να έχει ο Lewis και ο Seb ήταν και είναι χειριστές από το πιο ψηλό ράφι που μπορεί να υπάρξει. Αυτό αδιαπραγμάτευτο. Ανασύρω μόνον την νοσταλγία για την εποχή, όπου Γερμανοί οδηγούσαν ασημένια Γερμανικά αυτοκίνητα, οι Ιταλοί κόκκινα Ιταλικά, οι Βρετανοί πράσινα Βρετανικά, οι Γάλλοι μπλέ Γαλλικά και το χαβαδάκι με την προβολή των αγώνων βρισκόταν σε λογικά επίπεδα. Σε επίπεδα που μπορούσε ο κόσμος να αφομείωσει.